Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26265
Copyright: Admont, Benediktinerstift

De diuisione sermonis.

De ratione dicendi a formula.

spectare diximus ut sciamus in facti dictiue quis modus
prior aut loquendi ordo quaeque faciendi est. Sermo in
duo diuidit incolloquium familiare Intractatu disceptationeque fidei atque iustitiae in utroque
seruandum ne sit aliqua perturbatio si tamquam mitis
Iplacidus et benuolentiae plenus et gratiae sine ulla
ducat sermo cum media; absit pertinax in familiari
sermone contentio questione enim magis excitare
in anes quam utilitatis aliquid afferre solet. Discep
tatio sine ira suauitas sine amaritudine sit
motio sine asperitate hortatio sine offensione.
Et sic in omni actu uitae id cauere debemus.
ne ratione nimius animi motus excludat.
si teneamus consilii locum ita etiam in sermone
formula ea teneri conuenit ne aut ira exci
tet aut odium aut cupiditatis nisi aut igna
uae aliqua exprimamus indicia. Sit quisque sermo
huiusmodi de scripturis maxime. Quid enim
[illegible] magis nos oportet loqui quam de eo
Qui enim [illegible] uersatione optima adhortati
[illegible] one obseruationis disciplineque custo
dia. Habeat capi eius custodiam finis modum